Dr hab. inż. Anna Lis, prof. PG
Katedra Zarządzania w Przemyśle
Wydział Zarządzania i Ekonomii
Politechnika Gdańska

Wydział Zarządzania P.Cz.
Sekretariat
Wpł. dn. 19.06.2020

Gdańsk, 15.06.2020

Recenzja rozprawy doktorskiej
mgr Doroty Rajkowskiej pt. „Potencjał kooperacyjny w zarządzaniu strategicznym portami lotniczymi w Polsce", przygotowanej pod kierunkiem naukowym dr hab. inż. Agaty Pierścieniak, prof. UJK

Przedmiotem oceny jest praca doktorska mgr Doroty Rajkowskiej pt. „Potencjał kooperacyjny w zarządzaniu strategicznym portami lotniczymi w Polsce", przygotowana pod kierunkiem naukowym dr hab. inż. Agaty Pierścieniak, prof. UJK na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej. Podstawą opracowania recenzji jest decyzja Rady Dyscypliny Naukowej „Nauki o zarzadzaniu i jakości" Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej z dnia 28 kwietnia 2020 roku powołująca mnie na recenzenta pracy doktorskiej, o czym zostałam poinformowana pismem prof. dr hab. Felicjana Byloka, Kierownika Dyscypliny Naukowej „Nauki o zarządzaniu i jakości" na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej.

Do oceny przedstawiono maszynopis o łącznej objętości 239 stron (nie licząc dwóch nieponumerowanych stron zawierających podsumowanie w j. angielskim), w tym: strona tytułowa i spis treści (3 str.), wstęp (3 str.), sześć rozdziałów (w sumie 124 str.), zakończenie (4 str.), bibliografia (14 str.), spis stron internetowych, tabel, rysunków, słownik (6 str.) i załączniki (85 str.).

Recenzję przygotowałam odnosząc się do oceny doboru problematyki badawczej i tematu, poprawności sformułowania problemów i celów badawczych, struktury pracy, wartości merytorycznej pracy (ze szczególnym uwzględnieniem metodyki badawczej) oraz strony formalnej dysertacji. Przygotowując recenzję kierowałam się wymaganiami ustawowymi, stawianymi rozprawie doktorskiej, zgodnie z którymi, m.in.: „Rozprawa doktorska, przygotowywana pod opieką promotora albo pod opieką promotora i promotora pomocniczego, powinna stanowić **oryginalne rozwiązanie problemu naukowego** (…), oraz **wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie naukowej** (…) oraz **umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej** (…)[1].

[1] *art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 roku – Przepisy wprowadzające – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1669), art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2003 Nr 65, poz. 595 ze zm.).*

1. Ocena doboru problematyki badawczej i tematu, poprawności sformułowania problemów i celów badawczych

Tematem recenzowanej rozprawy doktorskiej jest „Potencjał kooperacyjny w zarządzaniu strategicznym portami lotniczymi w Polsce". Autorka stawia w pracy trzy pytania badawcze, którym podporządkowuje proces badawczy:

- *Jak porty lotnicze są przygotowane do współpracy z liniami lotniczymi?*
- *Jaki jest poziom potencjału kooperacyjnego organizacji typu port lotniczy?*
- *Jaką rolę w zarządzaniu strategicznym portem lotniczym pełni potencjał kooperacyjny portu lotniczego?*

Analizując powyższy tytuł i postawione pytania badawcze można założyć, iż podjętym w rozprawie doktorskiej problemem naukowym jest związek pomiędzy potencjałem kooperacyjnym a procesem zarządzania strategicznego portem lotniczym. Podstawą koncepcji pracy doktorskiej mgr Doroty Rajkowskiej są zatem ważne, z punktu widzenia teorii i praktyki zarządzania, pytania o relacje istniejące pomiędzy potencjałem kooperacyjnym a strategicznym organizacji na przykładzie portu lotniczego, które lokują pracę w głównym nurcie badań w naukach o zarządzaniu i jakości. Wskazują jednocześnie na wysoki pragmatyzm w podejściu Doktorantki, co jest istotnym walorem pracy. Wysoko oceniam również oryginalność poruszanej tematyki, jej istotność i aktualność. O ile bowiem problematyka zarządzania strategicznego jest bardzo dobrze ugruntowana w naukach o zarządzaniu, o tyle koncepcja potencjału organizacji w różnych wymiarach, w tym również potencjału do współpracy znajduje się we wcześniejszym stadium rozwojowym. Ponadto potencjał kooperacyjny tak specyficznych organizacji jakimi są porty lotnicze jest zagadnieniem rzadko poruszanym w literaturze przedmiotu, więc jeśli dodać element potencjału strategicznego tychże organizacji okazuje się, iż mamy do czynienia ze sporą luką poznawczą (co zresztą podkreśla w swojej pracy Doktorantka). Dodatkowym argumentem przemawiającym za trafnością wyboru tematu jest fakt osadzenia go w polskich realiach gospodarczych, co zwiększa utylitarność uzyskanych wyników. Powiązanie ze sobą trzech obszarów, a mianowicie koncepcji potencjału kooperacyjnego, zarządzania strategicznego w kontekście zarządzania portami lotniczymi uznaję zatem za zagadnienie ciekawe teoriopoznawczo i aplikacyjnie.

Chęć rozwiązania problemu badawczego została zawarta w celu głównym pracy, jakim jest „określenie znaczenia potencjału kooperacyjnego portu lotniczego w procesie zarządzania strategicznego". W mojej ocenie postawiony cel jest określony zbyt szeroko, zwłaszcza w kontekście rzeczywistych osiągnięć Autorki (które zostały omówione w dalszej części recenzji). Wypada żałować, że cel główny nie jest uzupełniony o cele szczegółowe już we wstępie pracy, albowiem mogłoby to doprecyzować zamiary Doktorantki. Zamiast tego we wstępie przedstawiono trzy „płaszczyzny pracy", tj:

Płaszczyzna poznawcza:

- określenie definicji „potencjał kooperacyjny portu lotniczego", rozumianej z perspektywy współpracy portu lotniczego z liniami lotniczymi,
- ustalenie elementów potencjału kooperacyjnego portu lotniczego,
- identyfikacja potencjału strategicznego portów lotniczych w zarządzaniu strategicznym opartym na ich zasobach,
- ustalenie zależności pomiędzy potencjałem kooperacyjnym a potencjałem strategicznym portu lotniczego.

Płaszczyzna metodyczna:

- opracowanie metodyki oceny poziomu potencjału kooperacyjnego portu lotniczego.

Płaszczyzna aplikacyjna:

- wiedza przydatna dla kadry zarządzającej portem lotniczym związana z identyfikacją elementów, które stanowią potencjał kooperacyjny organizacji,
- nowa wiedza na temat powiązania potencjału kooperacyjnego portu lotniczego z procesem zarządzania strategicznego, która może być przydatna w praktyce zarządzania portem lotniczym.

Można je utożsamiać z celami szczegółowymi pracy, co potwierdza Doktorantka w rozdziale metodycznym (str. 93), wprost definiując trzy cele szczegółowe:

- zdefiniowanie pojęcia potencjał kooperacyjny portu lotniczego,
- analiza związków pomiędzy potencjałem kooperacyjnym a potencjałem strategicznym portu lotniczego,
- ustalenie relacji pomiędzy potencjałem kooperacyjnym portu lotniczego a procesem zarządzania strategicznego.

Widać wyraźnie, iż są one powtórzeniem niektórych z celów wymienionych przy prezentowaniu podstawowych płaszczyzn pracy. Nie jest dla mnie zrozumiałe, dlaczego Doktorantka wybrała tylko trzy spośród przedstawionych wcześniej celów, jak również to, dlaczego dwa z nich są niemal identycznej treści. Abstrahując od tych nieścisłości, mam zastrzeżenia co do sposobu sformułowania przedstawionych celów szczegółowych (stopnia szczegółowości i precyzji), ale przede wszystkim do stopnia ich realizacji, albowiem w pracy nie znajduję potwierdzenia dla pełnego osiągnięcia celu związanego z ustaleniem jednoznacznej zależności pomiędzy potencjałem kooperacyjnym a potencjałem strategicznym portu lotniczego (w płaszczyźnie poznawczej) oraz opracowaniem metodyki oceny poziomu potencjału kooperacyjnego portu lotniczego (w płaszczyźnie metodycznej), co jest największym zarzutem w opracowanej recenzji, zwłaszcza, iż oba elementy są mocno powiązane z głównym celem pracy (odnoszę się do nich bardziej szczegółowo w kolejnych punktach recenzji).

W dalszej części pracy sformułowano także tezę: „Im wyższy potencjał kooperacyjny portu lotniczego, tym lepsze wykorzystanie jego potencjału strategicznego". Oceniając jej trafność, uważam, że powyższa teza jest koherentna z postawionym celem pracy, aczkolwiek – w mojej ocenie – nie znalazła jednoznacznego potwierdzenia w części empirycznej.

Podsumowując, uważam, że wybór problematyki, tematu i celu badawczego rozprawy należy uznać za właściwy, zarówno z punktu widzenia teorii, jak i praktyki zarządzania. Dobrze świadczy o rozeznaniu Doktorantki w kluczowych wyzwaniach stojących przed naukami o zarządzaniu i jakości. Dokonany wybór problemu naukowego i sposób jego przedstawienia, pomimo wskazanych wyżej zastrzeżeń spełnia oczekiwania i wymogi stawiane w tym względzie dysertacjom doktorskim.

2. Struktura i ocena wartości merytorycznej pracy

Dysertacja ma standardowy układ w podziale na część teoretyczną, metodyczną i empiryczną. Pierwsze trzy rozdziały (1-3) stanowią część teoretyczną, rozdział 4 zawiera opis metodyki badawczej (uzupełniony o załącznik 1, w którym zawarte zostały wzory i formuły służące do wyliczenia potencjału kooperacyjnego portów lotniczych). Z kolei dwa ostatnie rozdziały (5-6) wraz z pięcioma załącznikami (2-7) tworzą część empiryczną pracy. Stwierdzam, iż struktura praca nie jest wystarczająco harmonijna – przeważają w niej części teoretyczne, które zajmują w sumie 83 strony. Części empirycznej dedykowano jedynie 35 stron tekstu. Biorąc jednak pod uwagę załączniki (2-7) będące integralną częścią pracy (została w nich przedstawiona charakterystyka poszczególnych portów lotniczych, stanowiąca podstawę przeprowadzonych analiz zamieszczonych w części empirycznej) proporcje pomiędzy częścią teoretyczną a empiryczną się wyrównują. Nie zmienia to faktu, iż zabieg dokonany przez Doktorantkę (tj. umieszczenie w załącznikach interesujących wyników badań empirycznych) uważam za mało zręczny.

W objętości poszczególnych rozdziałów zauważam dość duże dysproporcje (najdłuższy – pierwszy rozdział liczy 40 stron, najkrótszy – szósty, a jednocześnie ostatni rozdział liczy zaledwie 6 stron). Zawartość merytoryczna poszczególnych rozdziałów i podrozdziałów jest adekwatna do ich tytułów. Sposób prowadzenia wywodu, zarówno w części odnoszącej się do analizy literatury, jak i w części empirycznej jest logiczny, aczkolwiek przygotowanie wstępu i podsumowania dla każdego rozdziału uczyniłoby pracę bardziej spójną i ułatwiłoby śledzenie wywodu. Ocena wartości naukowej pracy została dokonana w odniesieniu do poszczególnych rozdziałów recenzowanej dysertacji.

W pierwszym rozdziale przedstawiono wybrane zagadnienia dotyczące problematyki zarządzania strategicznego. Autorka na początku przedstawiła wybrane klasyczne i współczesne koncepcje zarządzania strategicznego, dość dużo miejsca poświęcając na omówienie podejścia zasobowego, a następnie skupiła się na organizacji typu port lotniczy, wskazując na jej główne atrybuty. Na końcu rozdziału zaproponowała model zarządzania strategicznego portem lotniczym. Treści zawarte w tym rozdziale mają wartość

systematyzującą dotychczasową wiedzę w obszarze zarządzania strategicznego. Autorka zaprezentowała w sposób syntetyczny wielość i różnordność poglądów w analizowanym obszarze. Nie widzę jednak wyraźnej linii przewodniej tego rozdziału, pomimo pozornego powiązania omawianych wątków, tak samo jak nie znajduję uzasadnienia dla wydzielenia podrozdziału dotyczącego roli zasobów w zarządzaniu strategicznym, tym bardziej, iż Doktorantka nie odnosi się szczegółowo do powyższych zagadnień w dalszej części pracy.

Drugi rozdział pracy poświęcono na omówienie tematyki dotyczącej współpracy międzyorganizacyjnej. Wywód w tej części jest bardziej spójny w porównaniu z rozdziałem pierwszym – Autorka zastosowała tutaj opis oparty na schemacie „od ogółu do szczegółu", wyjaśniając na początku pojęcie współpracy, przechodząc następnie do opisania głównych obszarów współpracy portu lotniczego, aby w dalszej części rozdziału skupić się na omówieniu relacji współpracy pomiędzy portem lotniczym a liniami lotniczymi i zaprezentować czynniki wspierające powyższą współpracę. Treści zawarte w tym rozdziale oceniam jako osadzenie specyfiki portu lotniczego w problematyce współpracy, co stanowi wstęp do dalszych rozważań na temat potencjału kooperacyjnego portu lotniczego. Największą wartością powyższego rozdziału jest w mojej ocenie wskazanie „punktów styku" portu lotniczego i linii lotniczych m.in. poprzez identyfikację kluczowych obszarów współpracy tych podmiotów. Doceniam przy tym doświadczenie Autorki, które pozytywnie wpływa na osiągnięcie celów utylitarnych pracy.

W trzecim rozdziale Doktorantka łączy dwa najważniejsze z punktu widzenia tematyki pracy zagadnienia – potencjału kooperacyjnego i strategicznego. Wychodząc od zdefiniowania pojęcia „potencjał organizacji", Autorka prezentuje wybrane koncepcje potencjału organizacji rozwinięte w literaturze przedmiotu, na koniec zaś definiuje potencjał kooperacyjny i strategiczny portu lotniczego. Niemniej jednak, treści zawarte w niniejszym rozdziale zostały w mojej ocenie przedstawione w sposób powierzchowny i nieuporządkowany. Słabo dopracowane są według mnie dwa ostatnie podrozdziały, odnoszące się do opisu potencjału kooperacyjnego i strategicznego portu lotniczego. W pierwszym przypadku spodziewałabym się nieco głębszych rozważań (zwłaszcza, iż potencjał kooperacyjny jest centralnym pojęciem dysertacji), w drugim przypadku zabrakło mi jednoznacznych ustaleń w odniesieniu do składowych potencjału strategicznego. Moim największym zarzutem w odniesieniu do omawianego rozdziału jest jednak brak wyraźnego połączenia obu tych pojęć, co zważywszy na główny cel pracy skoncentrowany na określeniu znaczenia potencjału kooperacyjnego portu lotniczego w procesie zarządzania strategicznego uważam za istotne niedociągnięcie.

Dobór i sposób wykorzystania źródeł bibliograficznych w przygotowanych rozdziałach teoretycznych jest w mojej ocenie prawidłowy. W dysertacji brakuje jednak szerszego przeglądu najnowszych prac naukowych wiążących się z analizowanymi problemami badawczymi, zwłaszcza zawartych w artykułach naukowych renomowanych czasopism międzynarodowych. Przegląd literatury został przeprowadzony ze zbyt dużym udziałem prac relatywnie starszych i pozycji książkowych.

Rozdział czwarty zawiera opis metodyki badań. W pierwszym podrozdziale Doktorantka przedstawiła ogólne założenia badawcze, m.in. wnioski z przeprowadzonego przeglądu literatury, które stały się podstawą do sformułowania celu głównego i celów szczegółowych oraz tezy pracy. W dalszej części Doktorantka opisała dobór próby, techniki zbierania danych oraz procedurę badawczą, obejmującą łącznie 8 etapów postępowania. W końcowej części zaprezentowała model potencjału kooperacyjnego portu lotniczego.

Opis metodyki badawczej jest według mnie niedostatecznie uporządkowany. Doktorantka powinna była zacząć od ustalenia paradygmatu, strategii i metody badawczej, a następnie opisać procedurę badawczą, w tym dobór próby, techniki zbierania i analizowania danych oraz rygor metodologiczny. Mimo, że Autorka nie określiła wprost paradygmatu ani strategii badawczej dla przeprowadzonych badań można przyjąć, iż główną orientacją była orientacja pragmatyczna, zaś strategią badawczą – studium przypadku. Mam również pewne zastrzeżenia do wyboru i sposobu wykorzystania wskazanych w pracy technik gromadzenia i analizowania danych. Przeprowadzony przegląd literatury nie jest zgodny z regułami systematycznego przeglądu, na który powołuje się Doktorantka. Brakuje w nim przede wszystkim wymaganego rygoru metodologicznego. Zastanawiający jest również wybór baz danych, z pomięciem takich baz jak najczęściej obecnie wykorzystywane: Web of Science i Scopus. Opis doboru próby nie został w mojej ocenie należycie wyjaśniony, chociaż – sądząc z treści – był to wybór zgodny z kryterium dogodności, co jest uznawane za jedną z metod doboru próby. Ponadto, Doktorantka nie odniosła się do sposobu doboru respondentów, można jedynie po opisie procedury badawczej przypuszczać, iż były to osoby reprezentujące Zarząd badanych portów lotniczych. Kolejna wątpliwość dotyczy narzędzia – kwestionariusza ankiety, którego Doktorantka nie zawarła w pracy, co utrudnia dokonanie jego oceny.

Największy niedosyt pozostawia jednak zastosowany model pomiaru potencjału kooperacyjnego portów lotniczych, będący niemal wiernym odzwierciedleniem modelu potencjału organizacji do współpracy zewnętrznej, opracowanego przez A. Pierścieniak (2015), na który powołuje się w swojej pracy Doktorantka. Nie dostrzegam większych różnic pomiędzy dwoma modelami, żałuję również, że Doktorantka nie poświęciła więcej miejsca na opisanie występujących zbieżności (lub różnic). Można przyjąć jednak, iż był to celowy zamiar – Autorka bowiem wprost mówi o tym, iż „Model potencjału kooperacyjnego portu lotniczego został oparty o model potencjału organizacji do współpracy zewnętrznej, który został zaproponowany przez A. Pierścieniak" (str. 95), zaś „[…] kwestionariusz ankietowy opracowany był wg wzoru zamieszczonego w publikacji, Potencjał organizacji do współpracy zewnętrznej – ujęcie teoretyczne i metodyka pomiaru, A. Pierścieniak i dostosowany do analizowanych obszarów specyficznych dla portu lotniczego" (str. 94). Takie podejście można byłoby uznać za empiryczną weryfikację lub testowanie przydatności opracowanej wcześniej koncepcji, a nawet – przy pewnych dodatkowych założeniach – za replikację badań, gdyby Autorka lepiej wyjaśniła swoje zamiary. W naukach o zarządzaniu coraz częściej podnosi się argument o konieczności testowania istniejących teorii aniżeli tworzenia nowych koncepcji. Ponieważ zastosowana metoda oceny (model, narzędzie) nie była

autorska, jedna z „płaszczyzn" – metodyczna (opracowanie metodyki oceny poziomu potencjału kooperacyjnego portu lotniczego) nie została w mojej ocenie w pełni zrealizowana.

Efektem badań przeprowadzonych przez Doktorantkę jest dokonanie pomiaru poziomu potencjału kooperacyjnego, w którym zawiera się również diagnoza potencjału strategicznego wybranych portów lotniczych w Polsce. Ponadto, Doktorantka opracowała sześć studiów przypadków, szkieletem opisu czyniąc elementy wyróżnione w zastosowanym modelu potencjału kooperacyjnego portu lotniczego.

W rozdziale piątym Doktorantka dokonała oceny potencjału kooperacyjnego badanych portów lotniczych: w sposób syntetyczny przedstawiła charakterystyki potencjału kooperacyjnego portów lotniczych, oceniła wykorzystanie potencjału kooperacyjnego portów lotniczych w świetle otrzymanych wyników badań oraz przedstawiła wyniki dokonanej analizy scenariuszowej (wariant optymistyczny i pesymistyczny). **W rozdziale szóstym** natomiast Doktorantka podjęła próbę powiązania ze sobą danych odnoszących się do potencjału kooperacyjnego i strategicznego, skupiając się najpierw na potencjale strategicznym, a następnie wskazując na jego relacje z potencjałem kooperacyjnym. Na podstawie treści obu rozdziałów stwierdzam, iż Doktorantka wykazała się umiejętnością analizowania, porównywania i poprawnego interpretowania danych. Wyniki badań zostały zaprezentowane w sposób czytelny, co ułatwia ich przyswajanie. Podstawowym moim zarzutem, który wybrzmiewa w całej recenzji jest nie dość wyraźne połączenie obu kluczowych dla pracy obszarów – potencjału kooperacyjnego i strategicznego. Dotyczy to nie tylko części teoretycznej (co było już wcześniej podkreślone), ale również empirycznej. Utrudnia to w mojej ocenie rozstrzygnięcie głównej tezy pracy. Moje obawy podziela również Doktorantka, przyznając, iż „Na podstawie przeprowadzonych badań trudno jest jednoznacznie określić zależność postawioną w pracy jako tezę" (s. 131). Tę refleksję Doktorantki można ocenić pozytywnie – jako przejaw świadomości w zakresie tego, co udało się, a czego nie udało się jednoznacznie zweryfikować na podstawie przeprowadzonych badań.

Zakończenie pracy zawiera podsumowanie wyników prowadzonych prac badawczych, w tym również odpowiedzi na postawione w dysertacji pytania badawcze oraz implikacje dla praktyki zarzadzania. Doktorantka jest świadoma ograniczeń badawczych i proponuje kierunki dalszych badań.

Podsumowując, teoretyczna część dysertacji potwierdza dobre przygotowanie teoretyczne Doktorantki, która zdefiniowała i opisała wszystkie kluczowe z punktu widzenia tematyki pracy pojęcia. Pomimo wskazanych wyżej niedociągnięć, przyjęta w pracy metodyka badań odzwierciedla temat rozprawy, problem badawczy oraz cel badawczy. Sama realizacja badań jest – w mojej ocenie – bez zarzutu, a sformułowane przez Doktorantkę wnioski mają spory walor aplikacyjny.

3. Strona formalna i językowa

Stronę formalną recenzowanej pracy oceniam pozytywnie. Rozprawa jest napisana klarownym językiem, przygotowano ją starannie pod względem edycyjnym. Rozplanowanie tekstu, zasady budowy tabel i rysunków nie budzą zastrzeżeń.

4. Wnioski końcowe i rekomendacja

Recenzowana rozprawa pokazuje, iż Doktorantka podjęła oryginalny problem naukowy. Nawet jeśli uznać badania doktorantki za kontynuację innych, wcześniejszych badań, z zastosowaniem opracowanego już modelu, jego aplikacja w nowej grupie porównawczej pozwala rozwijać koncepcję współpracy, przyczyniając się do wypełnienia luki poznawczej w wymiarze teoriopoznawczym i empirycznym. Doktorantka wykazała się również wiedzą teoretyczną w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości, zwłaszcza w zakresie odpowiadającym tematyce dysertacji oraz umiejętnością samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Udowodniła bowiem, że potrafi samodzielnie przeprowadzić postępowanie badawcze, poprawnie interpretować wyniki badań i wnioskować na podstawie tych wyników.

Mając na uwadze przepisy cytowanego prawa, stwierdzam, że rozprawa doktorska mgr Doroty Rajkowskiej, pt. „Potencjał kooperacyjny w zarządzaniu strategicznym portami lotniczymi w Polsce", pomimo zgłoszonych zastrzeżeń daje podstawy do tego, aby uznać, iż spełnia oczekiwania oraz wymogi stawiane dysertacjom doktorskim, a więc jest pewnym oryginalnym rozwiązaniem problemu (...), wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną Kandydatki w danej dyscyplinie naukowej (...) oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej (...). Choć nie bez uwag, zasługuje na ocenę pozytywną.

Z ciekawością wysłucham odniesienia się Doktorantki do moich wątpliwości, stąd **występuję z wnioskiem do Wysokiej Rady Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej o dopuszczenie Pani mgr Doroty Rajkowskiej do publicznej obrony.**